

ἄσπρο, γαλάζιο, ἄχερὶ μὲ βισυνὶ ἄστέρι :
 «Ἐπέρασε ἀπ' τῆς ἐπτὰ μετὰ τὸ μεσημέρι.»
 ἄσπρο καὶ μαῦρο καὶ μαθὶ «μετὰ ἢ πρὸ μᾶς λέτε ;»
 μαῦρο καὶ ἄσπρο ἤγουν «πρὸ» — γαλάζιο «νὰ μᾶς κλαῖτε !»
 διότι μᾶς ἐπέρασε ὀκτὼ καὶ πλέον ὥραις
 νι' ἀκολουθοῦμε Βασιλείᾳ ! ο tempora ο mores ! !
 Καὶ φαντασθῆτε νᾶχῶμε ἀντίθετο ἄερα !
 καὶ φαντασθῆτε οἱ αὐλοὶ νὰ σπάζουν νύχτα μέρα !
 καὶ φαντασθῆτ' ἢ θάλασσα ὀλίγο ν' ἀγριεύη !
 καὶ φαντασθῆτε τῶν «Ψαρρῶν» τὸ σκάφος νὰ χορεύη !
 καὶ νὰ βρισκώμεθα μακρὰν ἀκόμη κι' ἀπ' τὸ Φιοῦμε ! ! ..
 Μὲ συγχωρεῖτε μιὰ στιγμή, διότι ἐνοχλοῦμαι
 νὰ γράψω περισσότερα, Κυρία, μὴ ζητῆτε . . .
 μὴ ἐρωτᾶτε τὸ γιατί . . . μὴ μὲ στενοχωρῆτε . . .
 ὅταν θὰ φθάσω, σὺν θεῷ, στὴ νύμφη τοῦ Ἄδρια
 ἐκεῖθεν ἐξακολουθῶ τῇ στιχοφλυαρία,
 γράφω τινὰ γιὰ τὰ «Ψαρρᾶ», πολλὰ γιὰ τὸν Ὀθέλλο,
 πρὸς τὸ παρὸν ἀφῆστέ με . . . τὸν καμαρῶτο θέλω ! . . .

Δ. Κόκκος

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς συζύγου του δέον
 νὰ εἶνε ἢ ἔξοχος φιλόσοφος ἢ ἔξοχος βλάξ.

*

Τὸ παραφρονεῖν καθ' ἕκαστον λέγεται ὄνειρον· τὸ ὄνειρεῦ-
 εσθαι ἐν ἐγρηγόρσει καλεῖται παραφροσύνη.

*

Ἡ ἀρετὴ ἐνίοτε εἶνε τὸ κινδυνωδέστερον ὄπλον, τὸ ὁποῖον
 χειρίζεται ἢ κακία.

